

500.

Na osnovu člana 88 tačke 2 Ustava Republike Crne Gore donosim

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O OBAVEZONOM OSIGURANJU U SAOBRAĆAJU

("Sl. list RCG", br. 46/07 od 31.07.2007)

Proglašavam Zakon o obaveznom osiguranju u saobraćaju, koji je donijela Ustavotvorna skupština Republike Crne Gore na šestoj sjednici prvog redovnog zasijedanja u 2007. godini, dana 24. jula 2007. godine.

Broj: 01-944/2

Podgorica, 26. jula 2007. godine

Predsjednik Republike Crne Gore,
Filip Vujanović, s.r.

ZAKON

O OBAVEZONOM OSIGURANJU U SAOBRAĆAJU

I. OPŠTE ODREDBE

Predmet

Član 1

Ovim zakonom uređuje se obavezno osiguranje u saobraćaju.

Vrste obaveznog osiguranja u saobraćaju

Član 2

Vrste obaveznog osiguranja u saobraćaju (u daljem tekstu: obavezno osiguranje), u smislu ovog zakona, su:

- 1) osiguranje putnika u javnom saobraćaju od posledica nesrećnog slučaja;
- 2) osiguranje vlasnika, odnosno korisnika motornih vozila od odgovornosti za štetu pričinjenu trećim licima;
- 3) osiguranje vlasnika, odnosno korisnika vazduhoplova od odgovornosti za štetu pričinjenu trećim licima;
- 4) osiguranje vlasnika, odnosno korisnika plovnih objekata od odgovornosti za štetu pričinjenu trećim licima.

Ugovor o obaveznom osiguranju

Član 3

Vlasnici, odnosno korisnici prevoznih sredstava kojima se prevoze putnici u javnom saobraćaju i vlasnici drugih prevoznih sredstava iz člana 2 ovog zakona obavezni su da zaključe ugovor o obaveznom osiguranju sa društvom za osiguranje ili dijelom stranog društva za osiguranje koje je

dobilo dozvolu regulatornog organa nadležnog za nadzor osiguranja za obavljanje poslova obaveznog osiguranja (u daljem tekstu: društvo za osiguranje) i da ga redovno obnavljaju dok se prevozno sredstvo koristi u saobraćaju.

Ugovor o obaveznom osiguranju iz stava 1 ovog člana mora biti zaključen prije nego što se prevozno sredstvo stavi u saobraćaj.

Obaveza društva za osiguranje iz ugovora o osiguranju počinje po isteku 24-tog sata dana koji je u ispravi o osiguranju naveden kao početak osiguranja, a prestaje po isteku 24-tog sata koji je u ispravi o osiguranju naveden kao dan isteka trajanja osiguranja, ako nije drukčije ugovoreno.

Kod ugovora o osiguranju zaključenog na jednu ili više godina, prava i obaveze iz ugovora produžavaju se nakon isteka ugovora o osiguranju za 30 dana (početni rok), ako društvu za osiguranje najmanje tri dana prije isteka trajanja osiguranja nije uručena izjava vlasnika, odnosno korisnika prevoznog sredstva da ne pristaje na produženje ugovora o osiguranju.

Ako u početnom roku iz stava 4 ovog člana nastane osigurani slučaj, vlasnik, odnosno korisnik prevoznog sredstva je obavezan da plati premiju osiguranja za cijelu sljedeću godinu.

Ugovor o obaveznom osiguranju iz stava 1 ovoga člana mora pokrivati štete nastale na području Republike Crne Gore (u daljem tekstu: Republika) i teritoriji država članica Sistema međunarodne karte osiguranja, ako nije drukčije ugovoreno.

Lice koje upravlja prevoznim sredstvom mora imati ugovor o obaveznom osiguranju koji je dužno da pokaže na zahtjev ovlašćenog lica.

Ako je društvu za osiguranje sa kojim je zaključen ugovor o obaveznom osiguranju oduzeta dozvola za obavljanje poslova obaveznog osiguranja, odnosno ako društvo prestane da postoji na osnovu odluke skupštine društva i pokrenut je postupak likvidacije, odnosno stečaja, vlasnici prevoznih sredstava iz stava 1 ovog člana dužni su da, do isteka perioda važenja osiguranja, odnosno važenja registracije, zaključe ugovor o obaveznom osiguranju sa drugim društvom za osiguranje, u roku od osam dana od dana objavljivanja rješenja o pokretanju, likvidacije odnosno stečaja.

U slučaju iz stava 8 ovog člana osiguranik ima pravo na obeštećenje neiskorišćenog dijela plaćene premije osiguranja iz likvidacione, odnosno stečajne mase društva za osiguranje u likvidaciji odnosno stečaju. Ukoliko vlasnik prevoznog sredstva ne zaključi ugovor o osiguranju iz ovog člana, prevozno sredstvo smatra se neosiguranim.

Društvo za osiguranje dužno je da zaključi ugovor o obaveznom osiguranju u skladu sa važećim uslovima osiguranja i tarifama premija.

Osigurana suma

Član 4

Ugovorom o obaveznom osiguranju određuje se osigurana suma koja ne može biti niža od sume utvrđene ovim zakonom.

Osigurana suma utvrđena ugovorom o obaveznom osiguranju predstavlja maksimalnu obavezu društva za osiguranje po jednom štetnom događaju.

Uslovi osiguranja i tarife premija

Član 5

Uslove osiguranja i tarife premija, odnosno njihove izmjene i dopune utvrđuju društva za osiguranje u skladu sa osnovama za izračunavanje premije i strukture premije (premijski sistem) za obavezno osiguranje u saobraćaju koje utvrđuje Udruženje.

Osnovi za izračunavanje premije i strukture premije utvrđuju se u skladu sa aktuarskim načelima i pravilima struke.

Saglasnost na uslove osiguranja i tarife premija za obavezna osiguranja u saobraćaju daje regulatorni organ nadležan za nadzor osiguranja (u daljem tekstu: regulatorni organ) u roku od 60 dana od dana prijema zahtjeva za saglasnost.

Bez saglasnosti regulatornog organa uslovi i tarife premija se ne mogu primjenjivati.

Regulatorni organ objavljuje u "Službenom listu Republike Crne Gore" najniže tarife premija osiguranja od autoodgovornosti.

Osnovi za izračunavanje premija obaveznih osiguranja-premijski sistem

Član 6

Osnove za izračunavanje premijskog sistema utvrđuje Udruženje na osnovu podataka iz člana 12 ovog zakona, i to:

- 1) osnove (kriterijume) za izračunavanje premije i strukturu premije za obavezna osiguranja;
- 2) minimalni iznos tehničke premije za obavezna osiguranja;
- 3) najviši procenat bruto premije koji se izdvaja za režijski dodatak;
- 4) najviši iznos naknade, odnosno provizije koja se može platiti za poslove posredovanja, odnosno zastupanja u osiguranju, kao i za vršenje drugih poslova neposredno povezanih sa poslovima osiguranja;
- 5) sistem bonus i malus.

Kontrolu pravilne primjene osnova premijskog sistema iz stava 1 ovog člana vrši regulatorni organ.

Zahtjev za naknadu štete

Član 7

Naknadu štete po osnovu ugovora o obaveznom osiguranju oštećeno lice ostvaruje podnošenjem odštetnog zahtjeva društvu za osiguranje koje je po osnovu ugovora o osiguranju dužno da naknadi štetu.

Društvo za osiguranje dužno je da zahtjev iz stava 1 ovog člana evidentira u posebnoj knjizi šteta.

Za naknadu štete prouzrokovanu od strane neosiguranog i nepoznatog vozila, odnosno prevoznog sredstva i vozila, odnosno prevoznog sredstva koje je osigurano kod društva kome je oduzeta dozvola za rad, zahtjev za odštetu podnosi se Udruženju.

Ako društvo za osiguranje, odnosno Udruženje ne odgovori na zahtjev iz stava 1 i 3 ovog člana u roku od 30 dana od dana prijema zahtjeva, oštećeno lice može pravo na naknadu štete ostvariti tužbom preko nadležnog suda. Tužba podnesena protiv odgovornog osiguravača ili odgovornog lica prije isteka roka iz ovog stava smatraće se preuranjenom.

Društvo za osiguranje, odnosno Udruženje dužno je da u slučaju neimovinske štete, najkasnije u roku od 30 dana, a u slučaju imovinske štete, najkasnije u roku od 14 dana od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, oštećenom licu dostavi:

- obrazloženu ponudu za naknadu štete, ako su odgovornost za naknadu štete i visina štete nesporni, odnosno
- obrazloženi odgovor, ako su odgovornost za naknadu štete ili visina štete sporni.

Ukoliko podnijeti odštetni zahtjev ne sadrži sve podatke potrebne za odlučivanje, odnosno ukoliko uz zahtjev nijesu priložena potrebna dokumenta, društvo za osiguranje, odnosno Udruženje je dužno da, u roku od osam dana od dana prijema nepotpunog zahtjeva, zatraži od podnosioca zahtjeva da upotpuni zahtjev traženom dokumentacijom.

Izuzetno od stava 5 ovog člana, ako je za utvrđivanje osnova i visine naknade štete po podnijetom odštetnom zahtjevu potrebno duže vrijeme, rok za odlučivanje po zahtjevu može se produžiti do 60 dana od dana prijema odštetnog zahtjeva.

Određivanje visine naknade štete

Član 8

Visina naknade štete određuje se na osnovu kriterijuma za naknadu štete koje, na predlog Udruženja, utvrđuje regulatorni organ.

Kriterijumi iz stava 1 ovog člana su:

- 1) osnovi za određivanje pravične naknade za materijalne i nematerijalne štete na licima;
- 2) osnovi za procjenu štete na vozilima;
- 3) osnovi za procjenu štete na pokretnoj i nepokretnoj imovini;
- 4) procenti trajnog gubitka opšte radne sposobnosti (invaliditeta) kao posljedice nesrećnog slučaja (nezgode).

Primjena kriterijuma iz stava 1 ovog člana obavezna je pri odlučivanju o visini naknade štete.

Kriterijume za naknadu štete objavljuje regulatorni organ u "Službenom listu Republike Crne Gore".

Ukoliko konačna visina naknade štete nije mogla biti utvrđena na osnovu kriterijuma iz ovog člana, društvo za osiguranje, odnosno Udruženje dužno je da oštećenom licu ponudi isplatu nespornog dijela svoje obaveze na ime predujma.

Ukoliko društvo za osiguranje, odnosno Udruženje ocijeni da nema osnova za naknadu štete dužno je da, u roku od 14 dana od dana prijema urednog odštetnog zahtjeva, o tome u pisanoj formi, sa obrazloženjem, obavijestiti podnosioca odštetnog zahtjeva.

Rok za isplatu naknade štete

Član 9

Društvo za osiguranje, odnosno Udruženje je dužno da, u roku od 14 dana od dana zaključenja sporazuma o naknadi štete isplati naknadu štete, u cjelosti, ukoliko sporazumom nije drukčije određeno, odnosno u roku od osam dana od dana odlučivanja u skladu sa članom 7 ovog zakona.

Prigovor društva za osiguranje i pravo na regres

Član 10

Kad oštećeno lice podnese odštetni zahtjev društvu za osiguranje, društvo ne može u odgovoru na takav zahtjev isticati prigovore koji se na osnovu zakona ili ugovora o osiguranju mogu isticati prema osiguraniku zbog nepridržavanja zakona ili ugovora.

Društvo za osiguranje koje naknadi štetu oštećenom licu stupa u njegovo pravo prema licu odgovornom za štetu, za iznos isplaćene naknade, kamatu na isplaćeni iznos naknade i troškove postupka, ako obaveza društva nije nastupila prema uslovima ugovora o obaveznom osiguranju u saobraćaju.

Isticanje regresnih zahtjeva fondova

Član 11

Društvo za osiguranje dužno je da fondovima koji obavljaju poslove zdravstvenog, penzijskog i invalidskog osiguranja (u daljem tekstu: fondovi) nadoknadi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika, ali samo u granicama obaveza preuzetih ugovorom o osiguranju.

Stvarnom štetom iz stava 1 ovog člana smatraju se troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni u skladu sa propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i srazmjerni iznos penzije oštećenog lica, odnosno članova njegove porodice.

Srazmjerni iznos penzije određuje se prema propisima o penzijskom osiguranju u visini razlike između invalidske penzije utvrđene rješenjem Republičkog fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje i invalidske penzije koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

Odredbe st. 1, 2 i 3 ovog člana shodno se primjenjuju na regresne zahtjeve društava za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na osnovu dobrovoljnog zdravstvenog, penzijskog, rentnog ili sličnog osiguranja.

Obaveze prema fondovima iz stava 1 ovog člana izmiruju se nakon izmirenja obaveza po svim zahtjevima oštećenih lica iz istog štetnog događaja podnijetih društvu za osiguranje.

Fondovi za zdravstveno, penzijsko i invalidsko osiguranje i društva za osiguranje, kao i druga fizička i pravna lica koja su na bilo koji način neposredno oštećenom licu nadoknadile štetu ili dio štete nanesene upotrebom neosiguranog ili nepoznatog prevoznog sredstva, nemaju pravo na regresiranje iznosa iz Garantnog fonda.

Obaveze prikupljanja statističkih i drugih podataka

Član 12

Društva za osiguranje i Udruženje dužni su da prikupljaju, obrađuju i vode statističke i druge podatke o osiguranjima iz člana 2 ovog zakona.

Podaci iz stava 1 ovog člana naročito obuhvataju podatke o osiguranicima, štetnim događajima, procjeni i likvidaciji šteta.

Društva za osiguranje i Udruženje dužni su podatke iz ovog člana da obrađuju primjenom statističkih standarda osiguranja, u skladu sa propisima o zaštiti ličnih podataka i propisima o zaštiti podataka.

Sadržaj i način vođenja podataka iz stava 1 ovog člana, kao i način i rokove njihovog dostavljanja utvrđuje Udruženje, uz saglasnost regulatornog organa.

Regulatorni organ može po potrebi odrediti prikupljanje i obradu i drugih podataka.

Udruženje i društva za osiguranje su dužni da podatke iz st. 1 i 2 ovog člana dostavljaju regulatornom organu na njegov zahtjev.

Način prikupljanja, čuvanja i korišćenja baze podataka društva za osiguranje

Član 13

Podaci iz člana 12 ovog zakona prikupljaju se neposredno od lica na koja se ti podaci odnose i od drugih lica (učesnika i svjedoka štetnog događaja).

Kad o podacima iz stava 1 ovog člana odgovarajuće evidencije vode nadležni organi (nadležni za unutrašnje poslove, pravosudni organi, fondovi zdravstvenog, penzijskog i invalidskog osiguranja, zdravstvene ustanove i ustanove za socijalni rad), podaci se pribavljaju od tih organa i organizacija.

Podaci iz stava 1 ovog člana, po isteku ugovora o osiguranju, odnosno po okončanju postupka likvidacije štete, čuvaju se sedam godina nakon prestanka važenja ugovora o osiguranju.

Podatke iz stava 1 ovog člana mogu koristiti, bez naknade, i oštećena lica prilikom isticanja zahtjeva za naknadu štete društvu za osiguranje.

Izuzetak od obaveznog osiguranja

Član 14

Odredbe ovog zakona ne odnose se na prevozna sredstva Vojske Crne Gore.

Primjena odredaba zakona kojima se uređuje djelatnost osiguranja

Član 15

Na osnivanje, poslovanje i vršenje nadzora nad poslovanjem društva za osiguranje primjenjuju se odredbe zakona kojim je uređena djelatnost osiguranja, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

Primjena drugih zakona

Član 16

Na ugovore o obaveznom osiguranju primjenjuju se propisi kojima su uređeni obligacioni odnosi i ugovori, odnosno uslovi u pojedinim vrstama osiguranja, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

II OSIGURANJE PUTNIKA U JAVNOM SAOBRAĆAJU OD POSLJEDICA NESREĆNOG SLUČAJA

Obaveza osiguranja putnika u javnom saobraćaju od posljedica nesrećnog slučaja

Član 17

Vlasnici, odnosno korisnici po ugovoru o zakupu, lizingu i sl. (u daljem tekstu: korisnici) prevoznih sredstava koja služe za prevoz putnika u javnom saobraćaju dužni su da zaključe ugovor o osiguranju putnika u javnom prevozu od posljedica nesrećnog slučaja.

Ugovor iz stava 1 ovog člana dužni su da zaključe vlasnici, odnosno korisnici:

- 1) autobusa kojima se obavlja javni prevoz u gradskom, međugradskom i međunarodnom linijskom i slobodnom saobraćaju;
- 2) autobusa kojima se obavlja prevoz za sopstvene potrebe;
- 3) autobusa za prevoz turista;
- 4) putničkih taksi-automobila i vozila uzetih u zakup ("rent-a-car");
- 5) šinskih vozila za prevoz putnika;
- 6) svih vrsta pomorskih, jezerskih i riječnih plovila, kojima se na redovnim linijama ili slobodno prevoze putnici, uključujući i krstarenja i prevoz turista;
- 7) svih vrsta "rent-a-car" plovila iz tačke 6 ovog stava;
- 8) vazduhoplova kojima se obavlja javni prevoz putnika u redovnom i vanrednom (čarter i avio-taksi) prevozu;
- 9) turističkih vazduhoplova koji se koriste za kraće prelete i panoramske letove i "rent-a-car" vazduhoplova;
- 10) drugih prevoznih sredstava, bez obzira na vrstu pogona, kojima se vrši prevoz putnika, uz naplatu prevoza kao registrovane djelatnosti.

Ugovor o osiguranju iz stava 1 ovog člana ne može se zaključiti kao ugovor o osiguranju od odgovornosti.

Registracija za stavljanje u saobraćaj prevoznih sredstava iz stava 2 ovog člana izdaje se po podnošenju dokaza o zaključenom ugovoru o osiguranju iz stava 1 ovog člana.

Putnik u javnom saobraćaju

Član 18

Putnikom u javnom saobraćaju, u smislu ovog zakona, smatra se:

- 1) lice koje se nalazi u prevoznom sredstvu kojim se obavlja javni saobraćaj i koje ima namjeru da putuje, bez obzira da li posjeduje voznu kartu;
- 2) lice koje se nalazi u krugu stanice, pristaništa, luke, aerodroma ili u neposrednoj blizini prevoznog sredstva, prije ukrcajanja, koje ima namjeru da putuje;

3) lice koje je obavilo putovanje i napustilo prevozno sredstvo, a nalazi se u neposrednoj blizini prevoznog sredstva, u krugu stanice, pristaništa, luke ili aerodroma.

Putnicima iz stava 1 ovog člana ne smatraju se lica kojima je mjesto rada na prevoznom sredstvu.

Visina osigurane sume

Član 19

Obavezu društva za osiguranje predstavljaju osigurane sume iz ovog člana, ukoliko nije ugovorom o osiguranju ugovorena veća osigurana suma.

Najniža osigurana suma na koju može biti ugovoreno osiguranje putnika u javnom prevozu od posljedica nesrećnog slučaja, po jednom putniku, iznosi:

- 1) za slučaj smrti putnika 8.000 € ;
- 2) za slučaj trajnog gubitka opšte radne sposobnosti (invaliditeta) putnika 16.000 € ;
- 3) za slučaj prolazne nesposobnosti za rad, na ime naknade na gubitak zarade stvarnih i nužnih troškova liječenja putnika 4.000 €.

Vlasnik prevoznog sredstva, odnosno korisnik iz člana 17 stav 2 ovog zakona može zaključiti ugovor o osiguranju i na iznos veći od najniže osigurane sume iz stava 2 ovog člana.

Pravo na isplatu osigurane sume

Član 20

Putnik koga zadesi nesrećni slučaj, odnosno lice određeno ugovorom o osiguranju kao korisnik osiguranja u slučaju smrti putnika (u daljem tekstu: korisnik osiguranja) ima pravo da zahtijeva da mu društvo za osiguranje sa kojim je zaključen ugovor o osiguranju iz člana 17 ovog zakona izvrši isplatu u skladu sa ugovorom o osiguranju.

Ako vlasnik prevoznog sredstva nije zaključio ugovor o osiguranju iz člana 17 ovog zakona ili je zaključio ugovor o osiguranju sa društvom za osiguranje nad kojim je pokrenut stečajni ili likvidacioni postupak, a nastupio je nesrećni slučaj, lice iz stava 1 ovog člana može zahtijevati isplatu osigurane sume od Udruženja iz sredstava Garantnog fonda, u skladu sa zakonom.

Pravo na osiguranu sumu iz člana 19 ovog zakona ima putnik, odnosno korisnik osiguranja nezavisno od toga da li ima pravo na naknadu štete po osnovu odgovornosti prevozioca.

III OSIGURANJE VLASNIKA MOTORNIH VOZILA OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETU PRIČINJENU TREĆIM LICIMA

Obaveza osiguranja od odgovornosti

Član 21

Vlasnik, odnosno korisnik motornog vozila dužan je da zaključi ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju upotrebom motornog vozila pričinu trećim licima nastalu usljed smrti, povrede tijela, narušavanja zdravlja, uništenja ili oštećenja stvari, osim za štetu na stvarima koje je primio na prevoz (u daljem tekstu: osiguranje od autoodgovornosti).

Izuzetno od stava 1 ovog člana, osiguranje od autoodgovornosti pokriva vlasniku motornog vozila i štetu na stvarima koje je primio na prevoz, ukoliko te stvari služe za ličnu upotrebu lica koja su se nalazila u vozilu.

Pod štetom iz stava 1 ovog člana podrazumijeva se i šteta koja je pričinjena trećem licu usljed pada stvari sa motornog vozila u pokretu.

Ugovor o osiguranju od autoodgovornosti - polisa osiguranja

Član 22

Ugovor o osiguranju od autoodgovornosti - polisa osiguranja jednoobrazna je za teritoriju Republike.

Obrazac ugovora o osiguranju iz stava 1 ovog člana utvrđuje regulatorni organ.

Društvo za osiguranje je obavezno da ugovor o osiguranju od autoodgovornosti - polisu uskladi sa obrascem iz stava 2 ovog člana.

Na ugovor o osiguranju od autoodgovornosti primjenjuju se odredbe člana 3 ovog zakona.

Pojam motornog vozila

Član 23

Motornim vozilom, u smislu ovog zakona, smatra se svako vozilo koje se pokreće snagom sopstvenog motora, osim vozila koja se kreću po šinama i svako priključno vozilo, bez obzira da li je prikačeno ili ne.

Pod motornim vozilom, u smislu ovog zakona, ne smatra se vozilo na motorni pogon iz stava 1 ovog člana, ako se to vozilo u vrijeme nastanka štete koristilo kao radna mašina van saobraćaja.

Registracija motornog vozila, produženje registracije i izdavanje probnih tablica može se izvršiti tek kada se organu nadležnom za registraciju podnese dokaz o zaključenom ugovoru o osiguranju od autoodgovornosti.

Vlasnik motornog vozila koje ne podliježe obavezi registracije svake godine dužan je da zaključi ugovor o osiguranju od autoodgovornosti prije dobijanja dozvole za upotrebu, koji se u periodu važenja dozvole obnavlja najmanje jednom godišnje.

Lica koja nemaju pravo na naknadu štete

Član 24

Pravo na naknadu štete, po osnovu osiguranja od autoodgovornosti, nema:

- 1) vlasnik, suvlasnik i svaki drugi korisnik motornog vozila čijom je upotrebom pričinjena šteta, odnosno ovlašćeni držalac motornog vozila za slučaj štete na stvarima;
- 2) vozač motornog vozila koji je izazvao nesreću i njegovi pravni sljedbenici zbog tjelesnih povreda, oštećenja zdravlja ili smrti vozača;
- 3) lice koje je izvršilo, odnosno učestvovalo u protivpravnom oduzimanju motornog vozila čijom je upotrebom prouzrokovana šteta, bez obzira da li je upravljalo vozilom u momentu nastanka štete;
- 4) saputnik koji je dobrovoljno ušao u vozilo kojim je prouzrokovana šteta, ako osiguravač dokaže da mu je bila poznata okolnost da je tim vozilom upravljao neovlašćeni vozač,
- 5) saputnik koji je dobrovoljno ušao u vozilo kojim je prouzrokovana šteta, ukoliko Udruženje dokaže da mu je bila poznata okolnost da je tim vozilom upravljao neovlašćeni vozač,
- 6) lice koje je štetu pretrpjelo:
 - upotrebom motornog vozila za vrijeme zvanično odobrenih auto-moto i karting takmičenja i djelova tih takmičenja na zatvorenim stazama, na kojima je cilj postizanje maksimalne brzine, kao i na probama (treningu) za ta takmičenja;
 - usljed zemljotresa;
 - usljed dejstva nuklearne energije tokom prevoza nuklearnog materijala;
 - usljed vojnih operacija, vojnih manevara, pobuna ili terorističkih akcija, ako postoji uzročna veza između tih dejstava i nastale štete.

Gubitak prava iz ugovora o osiguranju

Član 25

Osiguranjem od autoodgovornosti obuhvaćene su, u skladu sa ovim zakonom, i štete prouzrokovane upotrebom motornog vozila koje je koristilo, odnosno kojim je upravljalo lice koje za to nije imalo ovlašćenje (u daljem tekstu: neovlašćeni korisnik motornog vozila).

Osiguranik gubi prava iz ugovora o osiguranju, ako:

- 1) vozač upravlja motornim vozilom bez odgovarajuće vozačke dozvole;
- 2) vozač nije koristio vozilo u svrhu kojoj je namijenjeno;
- 3) se vozač bez nadzora ovlašćenog vozača-instruktora obučavao za upravljanje motornim vozilom u saobraćaju na putevima;
- 4) vozač bez znanja i odobrenja vlasnika, odnosno ovlašćenog korisnika motornog vozila koristi to vozilo;
- 5) vozač upravlja vozilom pod uticajem alkohola iznad odobrene granice, opojnih droga, psihoaktivnih lijekova ili drugih psihoaktivnih materija;
- 6) je štetu prouzrokovao namjerno;
- 7) je šteta nastala zbog toga što je vozilo bilo tehnički neispravno, a ta je okolnost vozaču vozila bila poznata;
- 8) vozač na protivpravan način dođe u posjed motornog vozila.

Društvo za osiguranje koje naknadi oštećenom licu štetu iz stava 1 ovog člana stupa u prava oštećenog lica prema licu koje je odgovorno za štetu, za iznos isplaćene naknade, kamatu od isplate naknade i troškove postupka.

Gubitak prava iz osiguranja na osnovu stava 2 tač. 1 do 8 ovog člana nema uticaja na pravo oštećenog lica na naknadu štete, tako da oštećeno lice može podnijeti odštetni zahtjev odgovornom osiguravaču.

Društvo za osiguranje koje je oštećenom licu isplatilo štetu prouzrokovanu u slučajevima iz stava 2 ovog člana ima pravo da od lica koje je odgovorno za štetu naknadi cjelokupno isplaćeni iznos štete, kamatu i troškove.

Promjena vlasnika motornog vozila

Član 26

Ako se u toku trajanja osiguranja promijeni vlasnik motornog vozila, prava i obaveze iz ugovora o osiguranju od autoodgovornosti prelaze na novog vlasnika i traju do isteka tekućeg perioda osiguranja.

Visina osigurane sume

Član 27

Obaveza društva za osiguranje po osnovu osiguranja od autoodgovornosti je ograničena osiguranom sumom važećom na dan nastanka štetnog događaja, ako ugovorom o osiguranju nije ugovorena viša suma.

Najniža osigurana suma na koju može biti ugovoreno osiguranje od autoodgovornosti iznosi:
A) za štetu zbog smrti, tjelesne povrede i narušenog zdravlja:

- 1) za autobuse i teretna vozila 250.000 €,
- 2) za druga motorna i nepoznata vozila 150.000 €,
- 3) vozila kojima se prevoze opasne materije 300.000 €;

B) za štetu zbog uništenja ili oštećenja stvari:

- 1) za autobuse i teretna vozila 100.000 €,
- 2) za druga motorna vozila 80.000 €,
- 3) vozila kojima se prevoze opasne materije 150.000 €.

Ako ima više oštećenih lica, a ukupna naknada štete je veća od iznosa iz stava 2 ovog člana, prava oštećenih lica prema društvu za osiguranje smanjuju se srazmjerno do sume osiguranja iz stava 2 ovog člana.

Društvo za osiguranje koje je jednom oštećenom licu isplatilo veći iznos od iznosa koji mu pripada, jer nije znalo, niti je moglo znati da postoje i druga oštećena lica, ostalim oštećenim licima srazmjerno snižava naknadu u skladu sa stavom 3 ovog člana i ostaje prema tim oštećenim licima u obavezi samo do visine preostalog iznosa osigurane sume iz stava 2 ovog člana.

Naknada štete prouzrokovane u inostranstvu

Član 28

Prilikom izlaska iz Republike licu koje upravlja motornim vozilom osiguranim u Republici, društvo za osiguranje kod koga je vozilo osigurano od autoodgovornosti izdaje međunarodnu ispravu o postojanju osiguranja - međunarodnu kartu osiguranja.

Društvo za osiguranje koje je vlasniku motornog vozila izdalo međunarodnu ispravu o postojanju osiguranja od autoodgovornosti sa pokrićem rizika u inostranstvu dužno je da oštećenom licu naknadi štetu, koja je upotrebom tog vozila prouzrokovana u inostranstvu, do visine određene propisima o osiguranju od autoodgovornosti države u kojoj je šteta nastala, odnosno u skladu sa međunarodnim sporazumom, ukoliko međunarodna isprava važi u zemlji u kojoj je šteta nastala.

Šteta nastala po osnovu međunarodne karte osiguranja iz stava 1 ovog člana naknađuje se shodno članu 7 ovog zakona.

Ukoliko društvo za osiguranje ne isplati štetu u skladu sa stavom 3 ovog člana, zahtjev za naknadu štete podnosi se Udruženju.

Udruženje vrši isplatu shodno članu 7 ovog zakona.

Udruženje ima pravo na regres isplaćene štete od društva za osiguranje koje je bilo u obavezi da isplati štetu.

Međunarodna isprava o postojanju osiguranja od autoodgovornosti

Član 29

Lice koje upravlja motornim vozilom inostrane registracije prilikom ulaska na teritoriju Republike mora imati valjanu međunarodnu ispravu o osiguranju od autoodgovornosti - međunarodnu kartu za osiguranje - koja važi za teritoriju Republike, a koja pokriva štete najmanje do iznosa iz člana 27 ovog zakona.

Valjanost međunarodne isprave o osiguranju provjerava organ nadležan za unutrašnje poslove na graničnom prelazu, pri ulasku motornog vozila na teritoriju Republike, kao i prilikom kontrole saobraćaja.

Međunarodna isprava iz stava 1 ovog člana potrebna je i za motorno vozilo koje se doprema u Republiku drugim prevoznim sredstvom, osim ako u Republici neće biti korišćeno.

Međunarodnom ispravom iz stava 1 ovog člana smatra se isprava čiju valjanost priznaje Sistem međunarodne karte osiguranja (u daljem tekstu: zelena karta).

Udruženje je dužno da obavijesti organ nadležan za unutrašnje poslove o priznavanju valjanosti zelene karte.

Granično osiguranje

Član 30

Lica koja nemaju valjanu zelenu kartu iz člana 29 ovog zakona dužna su da na granici zaključe ugovor o osiguranju od autoodgovornosti (u daljem tekstu: granično osiguranje) sa domaćim društvom za osiguranje, koji važi samo za teritoriju Republike.

Granično osiguranje se zaključuje za vrijeme boravka na teritoriji Republike.

Visinu i strukturu premije za granično osiguranje utvrđuje regulatorni organ na predlog Udruženja.

Saglasnost na visinu i strukturu premije za granično osiguranje daje Vlada Republike Crne Gore.

Naknada štete od motornog vozila inostrane registracije

Član 31

Lice kome je pričinjena šteta upotrebom motornog vozila inostrane registracije na teritoriji Republike, za koje postoji valjana zelena karta iz člana 29 ovog zakona, podnosi odštetni zahtjev Udruženju, društvu za osiguranje ili licu kome je Udruženje dalo ovlašćenje za obavljanje poslova koji proizilaze iz međunarodnog sporazuma o osiguranju vlasnika motornih vozila od odgovornosti za štete nastale upotrebom motornih vozila u zemlji ili inostranstvu.

Ukoliko je odštetni zahtjev podniet Udruženju ono je dužno da, u roku od 60 dana od dana prijema urednog zahtjeva sa potpunom dokumentacijom, isplati štetu, odnosno donese obrazloženu odluku o odbijanju zahtjeva.

Ukoliko je odštetni zahtjev podniet društvu ili licu iz stava 1 ovog člana ono je dužno da, u roku od 30 dana od dana prijema zahtjeva sa potpunom dokumentacijom, isplati štetu, odnosno donese obrazloženu odluku o odbijanju zahtjeva.

Ako društvo za osiguranje, odnosno ovlašćeno lice kome je podniet odštetni zahtjev iz stava 1 ovog člana, u roku iz stava 3 ovog člana ne odluči po zahtjevu, oštećeno lice ima pravo da odštetni zahtjev podnese Udruženju koje je dužno da donese odluku, odnosno isplati štetu u roku od 30 dana od dana prijema urednog zahtjeva.

Ukoliko Udruženje ne postupi u rokovima propisanim u st. 2 i 4 ovog člana, oštećeno lice može pokrenuti postupak za naknadu štete pred nadležnim sudom.

Naknada štete po osnovu graničnog osiguranja

Član 32

Štetu nastalu na teritoriji Republike prouzrokovanu upotrebom motornog vozila inostrane registracije, čiji se vlasnik osigurao od autoodgovornosti kod domaćeg društva za osiguranje, naknađuje to društvo po odredbama ovog zakona koje važe za osiguranje vlasnika motornog vozila domaće registracije.

Naknada štete od neosiguranog motornog vozila inostrane registracije

Član 33

Štetu koja je prouzrokovana upotrebom motornog vozila inostrane registracije, čiji se vlasnik nije osigurao od autoodgovornosti, naknađuje Udruženje iz Garantnog fonda u skladu sa ovim zakonom.

IV. OSIGURANJE VLASNIKA VAZDUHOPLOVA OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETU PRIČINJENU TREĆIM LICIMA

Obaveza osiguranja vlasnika vazduhoplova od odgovornosti za štetu pričinjenu trećim licima

Član 34

Vlasnik, odnosno ovlašćeni držalac vazduhoplova dužan je da zaključi ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju upotrebom vazduhoplova prićini trećim licima.

Pod štetom iz stava 1 ovog člana podrazumijeva se i šteta za koju vlasnik, odnosno ovlašćeni držalac vazduhoplova odgovara zbog upotrebe vazduhoplova u letu, odnosno šteta koju prouzrokuju lica ili stvari koje su ispale ili su izbaćene iz vazduhoplova u letu.

Vlasnik, odnosno ovlašćeni držalac inostranog vazduhoplova koji ulazi u vazdušni prostor Republike mora biti osiguran od odgovornosti za štetu iz stava 1 ovog člana, ako nije pruženo drugo obezbjeđenje za naknadu štete ili ako međunarodnim ugovorom nije drukčije uređeno.

Registracija vazduhoplova i produženje registracije može se izvršiti tek kada se organu nadležnom za registraciju podnese dokaz o zakljućenom ugovoru o osiguranju iz stava 1 ovog člana.

Vlasnik vazduhoplova koji ne podliježe obaveznoj godišnjoj registraciji dužan je da zaključi ugovor o osiguranju iz stava 1 ovog člana prilikom dobijanja odgovarajuće dozvole za upotrebu.

Visina osigurane sume

Član 35

Obavezu društva za osiguranje predstavljaju osigurane sume iz ovog člana ukoliko nije ugovorom o osiguranju ugovorena veća osigurana suma.

Najniža osigurana suma na koju može biti ugovoreno osiguranje iz člana 34 stav 1 ovog zakona iznosi:

- 1) za vazduhoplove koji se koriste za javni prevoz putnika i robe u domaćem i međunarodnom vazdušnom saobraćaju:
 - mase do 2.700 kg 150.000 €,
 - mase od 2.701 kg do 5.700 kg 300.000 €,
 - mase od 5.701 kg do 27.000 kg 500.000 €,
 - mase od 27.001 kg do 72.000 kg 1.000.000 €,
 - mase preko 72.000 kg 1.600.000 €;
- 2) za ostale vazduhoplove bez obzira na namjenu (zmajevi, ultralake jedrilice, paraglajderi, jedrilice, baloni, zmajevi sa motorom, ultralaki vazduhoplovi sa motorom, vazduhoplovi sa sopstvenim pogonom i ostali vazduhoplovi) 40.000 €.

Primjena odredaba o naknadi štete

Član 36

U pogledu odgovornosti vlasnika, odnosno ovlašćenog korisnika vazduhoplova za štetu koju prićini trećim licima, koja nije obuhvaćena odredbama čl. 34 i 35 ovog zakona, shodno se primjenjuju odredbe ovog zakona koje se odnose na naknadu štete prićinjene trećim licima upotrebom motornog vozila i odredbe zakona kojima su uređeni obligacioni odnosi i svojinsko-pravni odnosi u vazdušnom saobraćaju.

V. OSIGURANJE VLASNIKA PLOVNIH OBJEKATA OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETU PRIĆINJENU TREĆIM LICIMA

Obaveza osiguranja vlasnika plovnih objekata od odgovornosti za štetu prićinjenu trećim licima

Član 37

Vlasnik, odnosno ovlašćeni korisnik plovnog objekta, koji po propisima o registraciji plovnih objekata mora biti upisan u registar plovnih objekata, dužan je da zaključi ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju upotrebom plovnog objekta pričinu trećim licima nanošenjem tjelesnih povreda, oštećenjem zdravlja i smrti.

Štetom iz stava 1 ovog člana smatra se i šteta koja je pričinjena trećem licu usljed pada stvari sa plovnog objekta ili izbacivanjem stvari iz plovnog objekta.

Vlasnik, odnosno ovlašćeni držalac inostranog plovnog objekta, prije dobijanja dozvole za plovidbu u domaćim teritorijalnim vodama, odnosno koji plovi u domaćim teritorijalnim vodama, mora biti osiguran od odgovornosti za štetu iz stava 1 ovog člana, ako nije pruženo drugo obezbjeđenje za naknadu štete ili ako međunarodnim ugovorom nije drukčije uređeno.

Izdavanje dozvole za plovidbu plovnog objekta i produženje dozvole može se izvršiti samo uz dokaz podnešen nadležnom organu o zaključenom ugovoru o osiguranju iz ovog člana.

Vlasnik plovnog objekta koji ne podliježe obaveznom godišnjem pregledu dužan je da zaključi ugovor o osiguranju iz stava 1 ovog člana prije dobijanja plovidbene dozvole koja važi duže od jedne godine i da osiguranje obnavlja sve dok važi dozvola za plovidbu. Upotreba plovnog objekta u pomorskom saobraćaju nije dozvoljena bez zaključenja ugovora o osiguranju.

Visina osigurane sume

Član 38

Obavezu društva za osiguranje predstavljaju osigurane sume iz ovog člana, ukoliko nije ugovorom o osiguranju ugovorena veća osigurana suma.

Najniža osigurana suma na koju može biti ugovoreno osiguranje iz člana 37 stav 1 ovog zakona iznosi:

1) za brodove:

- veličine do 1000 brt 100.000 €,
- veličine od 1001 do 10000 brt 200.000 €,
- veličine od 10001 do 20000 brt 300.000 €,
- veličine od 20001 do 30000 brt 400.000 €,
- veličine preko 30000 brt 500.000 €;

2) za ostale plovne objekte za sport i rekreaciju:

- motorni čamci, 50.000 €,
- jahte, hidrogliseri, skuteri i gliseri 200.000 € .

Primjena odredaba o naknadi štete

Član 39

Na odgovornost vlasnika, odnosno ovlašćenog držaoca plovnog objekta iz člana 37 stav 1 ovog zakona, za štetu koju pričinu trećim licima, koja nije uređena odredbama čl. 37 i 38 ovog zakona, shodno se primjenjuju odredbe ovog zakona koje se odnose na naknadu štete pričinjene trećim licima upotrebom motornog vozila.

VI. UDRUŽIVANJE ORGANIZACIJA ZA OSIGURANJE KOJE OBAVLJAJU POSLOVE OBAVEZNIH OSIGURANJA U SAOBRAĆAJU

Udruženje organizacija za osiguranje - Nacionalni biro

Član 40

Udruženje - Nacionalni biro je pravno lice koje se obavezno osniva u cilju ostvarivanja zajedničkih interesa društava za osiguranje koja obavljaju poslove obaveznih osiguranja u saobraćaju u Republici.

Društvo za osiguranje može obavljati poslove obaveznih osiguranja iz ovog zakona samo ako je član Udruženja iz stava 1 ovog člana.

Društva za osiguranje iz stava 1 ovog člana dužna su da obezbijede sredstva potrebna za obavljanje zakonom utvrđenih poslova Udruženja.

Organizacija, poslovanje, odlučivanje, način finansiranja i druga pitanja od značaja za rad Udruženja uređuju se Statutom Udruženja.

Na Statut Udruženja saglasnost daje regulatorni organ.

Udruženje svoje poslove obavlja preko osnovnih organizacionih djelova:

- 1) Biroa zelene karte;
- 2) Garantnog fonda;
- 3) Informacionog centra.

Organizacioni djelovi nemaju svojstvo pravnog lica.

Udruženje se osniva kao privredno društvo.

Poslovi Udruženja

Član 41

Udruženje iz člana 40 ovog zakona naročito obavlja sljedeće poslove:

- 1) predstavlja društva za osiguranje u međunarodnim strukovnim organizacijama;
- 2) vrši obradu, obračun, isplatu šteta i naplatu regresnih zahtjeva po isplaćenim štetama po osnovu:
 - međunarodnih sporazuma o obaveznim osiguranjima u saobraćaju nastalim u zemlji i inostranstvu (zelena karta),
 - neosiguranih motornih i priključnih vozila i putnika u javnom saobraćaju, vazduhoplova i plovnih objekata,
 - zbog smrti, povrede tijela ili narušavanja zdravlja prouzrokovane upotrebom nepoznatog motornog vozila, vazduhoplova, plovnog objekta ili drugog prevoznog sredstva;
 - zahtjeva oštećenih lica koja nijesu štetu mogla naplatiti zbog prestanka rada društva za osiguranje kod koga su bila osigurana;
- 3) utvrđuje i štampa obrasce međunarodne karte osiguranja (zelene karte) za svoje članove;
- 4) upravlja Garantnim fondom u skladu sa čl. 43 i 44 ovog zakona;
- 5) prikuplja statističke i druge podatke i sačinjava statističke izvještaje iz člana 12 ovog zakona;
- 6) predlaže:
 - kriterijume za određivanje visine obaveznog doprinosa koji Udruženju uplaćuju društva za osiguranje (članovi Udruženja) za rad Udruženja i za Garantni fond, kao i rokove za njihovu uplatu,
 - iznose depozita i garancija banaka kojima društva za osiguranje garantuju izmirenje obaveza za koje odgovara Udruženje;
- 7) određuje tarifu za obračun i plaćanje troškova obrade šteta iz tačke 2 ovog stava;
- 8) obavlja druge poslove za koje dobije ovlašćenje od društava za osiguranje i regulatornog organa;
- 9) utvrđuje osnove izračunavanja premije i strukture premija obaveznih osiguranja;
- 10) sačinjava plan poslovanja i finansijske izvještaje o poslovanju;
- 11) saraduje sa udruženjima drugih zemalja po pitanjima potpunijeg i sveobuhvatnijeg ostvarivanja prava osiguranika, oštećenih lica i članova Udruženja,
- 12) utvrđuje Kodeks ponašanja u poslovima obaveznih osiguranja.

Kriterijume i iznose depozita i garancija banaka iz tačke 6 stava 1 ovog člana, na predlog Udruženja, utvrđuje regulatorni organ.

Garantni fond

Član 42

Garantni fond se osniva radi ekonomske zaštite putnika u javnom saobraćaju i trećih oštećenih lica, u slučajevima kada je šteta pričinjena upotrebom neosiguranog ili nepoznatog prevoznog sredstva, kao i za štetu za čiju naknadu je odgovorno društvo za osiguranje koje je prestalo sa radom, odnosno nad kojim je pokrenut postupak stečaja i likvidacije i šteta nastalih po osnovu zelene karte .

Sredstva Garantnog fonda

Član 43

Sredstva Garantnog fonda obezbeđuju se obaveznim redovnim doprinosima iz sredstava premija obaveznih osiguranja u saobraćaju i sredstava ostvarenih po osnovu regresnih zahtjeva u slučajevima predviđenim ovim zakonom, koje su dužni da plaćaju društva koja obavljaju poslove obaveznih osiguranja po ovom zakonu.

Visina redovnog doprinosa Garantnom fondu utvrđuje se za narednu poslovnu godinu do 31. 12. tekuće godine u skladu sa kriterijumima iz tačke 6 člana 41 stav 1 ovog zakona.

Visinu redovnog doprinosa za narednu godinu utvrđuje regulatorni organ na predlog Udruženja.

Ako sredstva Garantnog fonda, po osnovu redovnog doprinosa, nijesu dovoljna za pokriće obaveza iz člana 44 ovog zakona, nedostajuća sredstva obezbeđuju se dodatnim doprinosom koji se utvrđuje na način i po postupku utvrđenom za redovni doprinos Garantnom fondu.

Sredstva Garantnog fonda vode se na posebnom računu Udruženja.

Sredstvima Garantnog fonda upravlja i raspolaze Udruženje.

Namjena sredstava Garantnog fonda

Član 44

Sredstva Garantnog fonda koriste se za isplatu osigurane sume, odnosno naknadu štete oštećenim licima iz ovog zakona, i to:

- 1) prouzrokovane upotrebom motornog vozila, vazduhoplova, plovnog objekta ili drugog prevoznog sredstva za koje nije bio zaključen ugovor o obaveznom osiguranju u smislu ovog zakona;
- 2) zbog smrti, povrede tijela ili narušavanja zdravlja prouzrokovane upotrebom nepoznatog motornog vozila, vazduhoplova, plovnog objekta ili drugog prevoznog sredstva;
- 3) prouzrokovane upotrebom motornog vozila, vazduhoplova, plovnog objekta ili drugog prevoznog sredstva za koje je zaključen ugovor o obaveznom osiguranju sa društvom za osiguranje kojemu je oduzeta dozvola za rad i nad kojim je pokrenut stečajni postupak.
- 4) u slučajevima iz čl. 28, 31 i 33 ovog zakona;
- 5) naknadu troškova obrade odštetnih zahtjeva, koji padaju na teret Garantnog fonda;
- 6) drugih troškova vezanih za poslovanje Garantnog fonda.

Izveštaji o poslovanju Udruženja

Član 45

Udruženje u okviru godišnjeg plana i godišnjih finansijskih iskaza Udruženja posebno sačinjava godišnji plan i godišnji finansijski iskaz Garantnog fonda.

Godišnji finansijski iskazi Udruženja podliježu reviziji.

Udruženje je dužno da regulatornom organu dostavlja tromjesečni izvještaj o stanju sredstava Garantnog fonda.

Udruženje je dužno da, na zahtjev regulatornog organa, dostavlja i druge izvještaje i podatke koji su od značaja za vršenje nadzora.

Zahtjev i naknada štete iz Garantnog fonda u slučaju kada nije zaključen ugovor o obaveznom osiguranju i pravo na regres

Član 46

Zahtjev za naknadu štete koja je prouzrokovana upotrebom motornog vozila, vazduhoplova, plovnog objekta ili drugog prevoznog sredstva čiji vlasnik, odnosno korisnik nije zaključio ugovor o obaveznom osiguranju, a bio je dužan po ovom zakonu, podnosi se i šteta nadoknađuje u istom obimu i prema istim uslovima kao da je bio zaključen ugovor o obaveznom osiguranju.

Zahtjev iz stava 1 ovog člana podnosi se Udruženju, u skladu sa članom 7 ovog zakona.

Nakon isplaćene štete Udruženje ima pravo na regresni zahtjev prema vlasniku, odnosno korisniku prevoznog sredstva kojim je prouzrokovana šteta, za iznos isplaćene štete, kamatu i druge troškove vezane za predmetnu štetu.

Zahtjev i naknada štete iz Garantnog fonda po ugovorima o osiguranju zaključenim sa društvom za osiguranje nad kojim je pokrenut stečajni postupak

Član 47

Zahtjev i naknada štete po ugovorima o osiguranju zaključenim sa društvom za osiguranje nad kojim je pokrenut postupak stečaja i likvidacije rješava se na način propisan članom 46 st. 2 i 3 ovog zakona.

Regresni zahtjev za isplaćenu štetu nadoknađuje se iz stečajne mase društva nad kojim je pokrenut stečajni postupak po redosljedu namirenja iz stečajne mase u skladu sa posebnim zakonom.

Zahtjev i naknada štete prouzrokovane upotrebom nepoznatog prevoznog sredstva

Član 48

Zahtjev i naknada štete zbog smrti, povrede tijela ili narušavanja zdravlja prouzrokovana upotrebom nepoznatog prevoznog sredstva (motornog vozila, vazduhoplova, plovnog objekta) naknađuje se do iznosa iz člana 27 stav 2 tačka A podtačka 2 ovog zakona, na koji je ovim zakonom ograničena obaveza društva za osiguranje za štete prouzrokovane upotrebom tih prevoznih sredstava na dan nastanka štetnog događaja.

Zahtjev i naknada štete iz stava 1 ovog člana rješava se na način propisan članom 46 stav 2 ovog zakona.

Ako se poslije isplate štete ustanovi da je prevozno sredstvo koje je prouzrokovalo štetu imalo ugovor o osiguranju, regresni zahtjev Udruženje podnosi društvu za osiguranje sa kojim je ugovor zaključen.

Sredstva po osnovu regresnog zahtjeva društvo za osiguranje iz stava 3 ovog člana uplaćuje u Garantni fond.

Nadzor nad poslovanjem Udruženja

Član 49

Nadzor nad poslovanjem Udruženja vrši regulatorni organ.

Mjere nadzora

Član 50

Društvu za osiguranje koje ne uplati obavezni doprinos za rad Udruženja i obavezni doprinos u Garantni fond regulatorni organ će oduzeti dozvolu za obavljanje poslova obaveznih osiguranja.

Udruženje je dužno da obavijesti regulatorni organ, ukoliko društvo ne izvrši uplatu obaveznih doprinosa.

Ukoliko Udruženje prestane da obavlja poslove utvrđene ovim zakonom, aktom Vlade može se izvršiti privremeno povjeravanje poslova Udruženja regulatornom organu.

VII KAZNE NE ODREDBE

Prekršaji

Član 51

Novčanom kaznom od četrdesetostrukog do tristostrukog iznosa minimalne zarade u Republici kazniće se za prekršaj privredno društvo ili drugo pravno lice, ako:

- 1) u roku od osam dana od dana objavljivanja rješenja o pokretanju likvidacije, odnosno stečaja nad društvom za osiguranje ne zaključi ugovor o obaveznom osiguranju sa drugim društvom za osiguranje za preostali period osiguranja, odnosno važenja registracije (član 3 stav 8);
- 2) kao vlasnik, odnosno korisnik prevoznog sredstva koje služi za prevoz putnika u javnom saobraćaju ne zaključi ugovor o osiguranju putnika u javnom saobraćaju od posledica nesrećnog slučaja (član 17, a u vezi sa članom 3 st. 1 i 2);
- 3) kao vlasnik motornog vozila, prilikom registracije, odnosno prilikom dobijanja odgovarajuće dozvole za upotrebu, jednom godišnje ne zaključi ugovor o osiguranju od autoodgovornosti za štetu koju upotrebom motornog vozila pričini trećim licima nastalu usljed smrti, povrede tijela, narušavanja zdravlja, uništenja ili oštećenja stvari, osim za štete na stvarima koje je primio na prevoz (član 21, a u vezi sa članom 3 st. 1 i 2);
- 4) kao vlasnik, odnosno korisnik motornog vozila koje ne podliježe obavezi registracije svake godine ne zaključi ugovor o osiguranju od autoodgovornosti prije dobijanja dozvole za upotrebu (član 23 stav 4, a u vezi sa članom 3 st. 1 i 2);
- 5) nema valjanu međunarodnu ispravu iz člana 29 ovog zakona, a koje na granici ne zaključi ugovor o osiguranju od autoodgovornosti sa domaćim društvom za osiguranje koji važi samo za teritoriju Republike (član 30);
- 6) kao vlasnik, odnosno ovlašćeni držalac vazduhoplova ne zaključi ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju upotrebom vazduhoplova pričini trećim licima (član 34, a u vezi sa članom 3 st. 1 i 2);
- 7) kao vlasnik, odnosno ovlašćeni korisnik plovnog objekta na motorni pogon i priključnog plovila ne zaključi ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju upotrebom plovnog objekta pričini trećim licima nanošenjem tjelesnih povreda, oštećenjem zdravlja i smrti (član 37, a u vezi sa članom 3 st. 1 i 2).

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od četverostrukog do desetostrukog iznosa minimalne zarade u Republici.

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se preduzetnik-vlasnik prevoznog sredstva novčanom kaznom od desetostrukog do sedamdesetostrukog iznosa minimalne zarade u Republici.

Za prekršaj iz stava 1 tač. 2, 3, 4 i 5 ovog člana kazniće se fizičko lice vlasnik, odnosno korisnik prevoznog sredstva novčanom kaznom od četverostrukog do desetostrukog iznosa minimalne zarade u Republici.

Član 52

Novčanom kaznom od četrdesetstrukog do tristostrukog iznosa minimalne zarade u Republici kazniće se za prekršaj privredno društvo ili drugo pravno lice, ako:

- 1) ne zaključi ugovor o obaveznom osiguranju u skladu sa uslovima osiguranja i tarifama premija, koji su na snazi u vrijeme zaključenja ugovora o osiguranju (član 3 stav 10);
- 2) zaključi ugovor o obaveznom osiguranju u kome nije utvrđena osigurana suma propisana ovim zakonom ili je utvrđena u iznosu manjem od iznosa propisanog ovim zakonom (član 4);
- 3) bez prethodne saglasnosti regulatornog organa primjenjuje uslove i tarife premija obaveznog osiguranja (član 5);
- 4) ne primijeni ili nepravilno primijeni osnove premijskog sistema propisane ovim zakonom (član 6);
- 5) danom prijema odštetnog zahteva ne evidentira zahtjev u posebnoj knjizi šteta, po redosledu prijema (član 7 stav 2) i ako u rokovima iz člana 7 ovog zakona ne odluči po odštetnom zahtjevu;
- 6) u roku od 14 dana od dana zaključenja sporazuma o naknadi štete ne isplati naknadu štete u cjelosti, odnosno u roku utvrđenom poravnanjem ili ne isplati naknadu štete u roku od osam dana od dana donošenja odluke o osnovu i visini naknade štete (član 9);
- 7) ne prikuplja, ne obrađuje i ne čuva podatke o osiguranicima, osiguranim prevoznim sredstvima, štetnim događajima i likvidaciji šteta, po osnovu obaveznog osiguranja u skladu sa članom 12 ovog zakona;
- 8) regulatornom organu, na njegov zahtjev, ne dostavi podatke iz člana 12 stav 6 ovog zakona na način propisan tim članom;
- 9) ugovor o osiguranju od autoodgovornosti - polisu osiguranja ne uskladi sa obrascem ugovora o osiguranju koji je utvrdio regulatorni organ (član 22);
- 10) ne uplaćuje obavezni doprinos garantnom fondu iz sredstava premija obaveznih osiguranja u saobraćaju (član 43);
- 11) ne sačinjava finansijske iskaze i izvještaje o stanju Garantnog fonda i ne dostavlja ih regulatornom organu u skladu sa članom 45 ovog zakona.

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od četverostrukog do desetostrukog iznosa minimalne zarade u Republici.

VIII PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Usklađivanje uslova osiguranja i tarifa premija

Član 53

Društvo za osiguranje je dužno da uskladi uslove osiguranja i tarife premija sa ovim zakonom u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu propisa iz člana 56 stav 1 ovog zakona.

Uspostavljanje evidencije statističkih i drugih podataka

Član 54

Evidencija statističkih i drugih podataka iz člana 12 ovog zakona uspostaviće se u roku od 90 dana od dana utvrđivanja sadržine i oblika podataka od strane Udruženja (član 12 stav 4).

Konstituisanje Udruženja

Član 55

Udruženje će se konstituisati odmah nakon stupanja na snagu ovog zakona, a najkasnije u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Rok za donošenje propisa za izvršavanje ovog zakona

Član 56

Propisi i pravila za izvršavanje ovog zakona donijeće se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Do donošenja propisa iz stava 1 ovog člana primjenjivaće se propisi koji važe na dan stupanja na snagu ovog zakona.

Prestanak važenja zakona

Član 57

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaju da važe odredbe o obaveznom osiguranju u saobraćaju (čl. 73-101) i odredbe o povjeravanju javnih ovlašćenja (čl. 143-146) Zakona o osiguranju imovine i lica ("Službeni list SRJ", br. 30/96).

Započeti postupci

Član 58

Postupci započeti do dana stupanja na snagu ovog zakona u oblasti obaveznog osiguranja u saobraćaju okončaće se po odredbama Zakona o osiguranju imovine i lica ("Službeni list SRJ", br. 30/96).

Stupanje na snagu zakona

Član 59

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore".

SU-SK Broj 01-380/7
Podgorica, 24. jula 2007. godine

Ustavotvorna skupština Republike Crne Gore
Predsjednik,
Ranko Krivokapić, s.r.